
Hegyeshalom 2007-12-21, végleg leomló határok. Egy hideg éjszaka margójára

Kiugrani a határra? Munkanap éjfélnél? Mikor röpködnek a mínuszok? Telefonálgatások után úgy tűnt, hogy nekem kell mennem. Bár minden TV ott lesz és így minden híradóban, minden napszakban látni fogják a hegyeshalmiak, minimum 2 napon keresztül, de hát menni kell... Kelletlen keléssel. 23:40-kor parkolás a Paprika Étterem mögött. Némi séta a kapukig. 20-30 különböző TV stáb és sleppje és vagy kb. 40-50 nézelődő. Köztük keresem az ismerős arcokat, a Hegyeshalmiakat. Nem nagyon látok. Két kezemen meg tudnám számolni, hogy hány ismerőst láttam. Talán nem ismerem a hegyeshalmi arcokat eléggé? Nem hiszem. De akár az is lehet, hogy a 40-50 fős nézelődő tömegben nem ismertem fel mindenki. Vagy pedig nem is olyan fontos ez az esemény? És a magyar miniszterelnök, a külügyminiszter is csak erre járt? Talán ez az esemény, oly jelentéktelen, hogy a magyar történelem könyvekbe sem fog bekerülni? Hát nem tudom... De én nem hiszem.

A kb. 1 órás, szerintem színvonalas és nagyon jól megszervezett program óramű pontossággal zajlik. A profi fűvósok a hideg ellenére is jól fűjnek. Közben kiderül, hogy tőlünk is van kint még egy ember kamerával. Addig szerveztük, míg mindenki azt hitte, hogy senki sem jön és így két ember – félve attól, hogy gond lesz ha nem lesz anyag – egymásról nem tudva mégis kijött. Az egymásra csodálkozást felváltja a helyezkedés és a várakozás. Időközben befut a Jánossomorjai TV-is. Hát ez jó. TV-s szempontból így már tényleg nem kellett volna kijönni. Egy-két vágókép a szónokokról, a zenekarról, a tülekedő sajtóról, a közvetítő kocsikról, akik élőben közvetítik az eseményt.

10 perc múlva éjfél. Hátra nézek a hátam mögé. Még mindig csak 40-50 nézelődő. Többségük magyar. Fura, a média emberei legalább ennyien vannak, ha nem többen. Lehet, hogy csak nekik fontos... meg a híradót szerkesztőnek, meg a történelem könyvet íróknak, meg a tanárnak aki majd tanítani fogja... lehet... Na mindegy...

Az elmélkedést egy öblös hang szakítja meg.

„ Emberek jöjjenek má' be! Ne fagyoskodjanak! Igyanak egy pálinkát, vagy valami meleget. Jöjjenek-jöjjenek. Még van 5 percünk!”

Hátranézek. A fogadó épületből kilépve, karnyújtásnyira mögöttem Gyurcsány Ferenc mondja ezt. Megindul a sajtó a nyomában. Mint a sáskák. Néhányan követik is az épületbe. Nem értem, hiszen kint is ingyen van a forralt bor vagy tea vagy bármi... ami mellett elgázolnak. De a többségük megtorpan miután eltűnik az üvegajtó mögött a miniszterelnök. Majd vadul kérdezik egymás:

- Megvan? Felvetted? Nekem megvan a hang. Neked megvan hozzá a kép is?

Hát igen... ezt a néhány mondatot is befogják majd úgy állítani, hogy másnak hasson, mint ahogy itt az volt... de hát ez is a sajtószabadság része. Igaz amíg nem volt, akkor is így csinálták. Már megint elmegyünk a lényeg mellett.

- Mert lényeges-e, hogy 4 ember német nyelvű transzparenszel hirdette, hogy Magyarország a terror állama? Aztán még az ünnepség előtt mégis csak hazamentek. (hideg is volt ott kint ácsorogni)
- Mert lényeges-e, kik és mennyiért csinosították ki sebtében a fogadóépületet a nagy alkalomra?
- Mert lényeges-e, hogy nem jött el több meghívott politikus? Akik vagy a határt tartották jelentéktelennek, vagy az eseményt. Vagy ők inkább külön, mindenképpen máshol akartak szónokolni?
- Mert lényeges-e, hogy az egykori szögesdrótok helyén behajítani tilos táblák nőnek ki a földből?

Szerintem nem ez a lényeg. A belső határok csak az EU országai között omlottak le. Egy ilyen esemény bizonyítja, hogy országon belül a közömbösség és a széthúzás szintjén még megmaradtak.

Talán több korosztály és több nemzedék nem fogja már érezni azt a gyomorszorító érzést ami egy határszakasz megközelítésekor önkéntelenül belénk ívódott. Amikor még volt miért félni és tudni, hogy nem biztos, hogy simán fog menni. A fiatalabbak pedig azt sem tudják, hogy mire ez a sok hú-hó... talán nekik van igazuk...

...vagy talán azoknak akik-e történelmi pillanatot is átaludták. Lesz még úgyis elég március 15. vagy október 6. amikor mehetnek Parndorfba shoppingolni. Nekik is igazuk van.

A politikusok, diplomaták úgyis tették a dolgukat, és közben mi szép csendben részesei lettünk egy határtalan Európának.

M.

Kapcsolódó cikk a Jánossomorjai TV-nél:

<http://www.jtv.hu/modules.php?name=News&file=article&sid=874>